

[Undervisningsministeren]

at man i 1950'erne, da man gik over fra at lave hestevogne og til at lave traktorer, stillede forslag om, at nu skulle man bevare alle de virksomheder, der byggede hestevogne, med det resultat, at man bevarede forældet kapacitet og derved i virkeligheden gjorde det vanskeligere at overføre kræfterne til de nye områder, hvor der var brug for kapacitet. Der er jo brug for uddannelseskapa- citet – bare ikke lige på seminarierne. Det forslag, som regeringen fremsatte, var et forsøg på at foretage en overførsel af uddannelseskapa- citet med et minimum af indgreb i de unges valgfrihed og med et minimum af koncentration – modsat det, som ellers har været va- nen, når vi lavede om på nogle ting. Vi prø- ver her at undgå koncentrationen.

Dorte Bennedsen (S):

Det er ministerens bemærkninger om den ulykkelige koncentration, der kalder mig på talerstolen, fordi jeg finder det vanskeligt at kombinere de ord med det ønske, som mini- steren har fremsat i bemærkningerne til lov- forslaget. Her beder han om bemyndigelse til administrativt at kunne nedlægge seminarier, der har manglende tilgang. Jeg vil vælge at tage ministerens ord her for et øjeblik siden om det ønskelige i at få indflydelse på, hvor- ledes seminarierne fordeler sig geografisk i landet, og tage dem som et udtryk for, at ministeren ikke vil stå fast ved dette ønske om bemyndigelse til at nedlægge seminarier med manglende tilgang helt uden om folke- tinget. Jeg synes, det er vigtigt, at folketing- et har indflydelse også på den side af sagen.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne fastholde ønsket om, at jeg får en sådan bemyndigelse. Jeg vil gerne sige, at jeg gerne vil delagtiggøre uddannelsesud- valget i, hvorledes en sådan bemyndigelse tænkes administreret. Jeg kan garantere for, at det vil ske med den allerførste hensynta- gen til de små seminarier, som, hvis de føler truslen hænge over hovedet, dels kan miste modet og dels kan komme ud i en udmattel- sessituation, hvor de får svigtende elevtal alene på grund af truslen.

Hvis det kan skabe ro i lejren, at jeg åbent siger til udvalget, hvilke kriterier jeg mener der bør være, før et seminarium på grund af svigtende tilgang har nedlagt sig selv, vil jeg

gerne gøre det. Her bliver der ikke tale om nogen form for øgede holdstørrelser fra min side. Når jeg har talt om øgede holdstørrel- ser, er det ikke for at gøre det lettere at ned- lægge seminarier, nej, så er det, for at vi i situationer, hvor der faktisk melder sig flere, end der er plads til, prøver at være fleksible og sige: vel, så kan der godt være 28 eller 29 pr. hold.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Nu taler ministeren om decentralisering. Målene med dette forslag er åbenbart mange og skifter alt efter behov. Det er jo sådan i dag, at folk faktisk rejser fra de store byer og ud til nogle mindre seminarier. Ministeren talte før om, at der på nogle seminarier var få førsteprioriteter, men det betyder jo ikke, at seminarierne ikke har flere elever, end de førsteprioriteter antyder. Det betyder bare, at der fra andre steder kommer folk, som har det sted som andenprioritet. Derfor synes jeg, at der er en fleksibilitet, som ministeren åbenbart ikke rigtig har fået øje på.

Når ministeren spørger: når der ikke er elever til tre hold på alle seminarier, hvad vil I så gøre? – så er det selvfølgelig rigtigt, at det har der ikke været i alle tilfælde. Det bli- ver der måske heller ikke i alle tilfælde næste år, men behøver det at betyde, at man skal nedlægge seminarier? Kan det ikke betyde, at i det omfang der ikke er ansøgere, bliver der altså kun to spor det år, og hvis der så er ansøgere til tre spor næste år, så bliver der tre spor?

Ministeren har før sagt, at det kunne jo give nogle spændende udslag, at man netop måtte indordne sig efter to spor eller tre spor, eller hvordan det nu skulle være. Men jeg synes ikke, det er det helt centrale i dette, for nedskæringerne er større end antallet af tomme pladser. Jeg synes selvfølgelig også, det er kedeligt, at der er lærerarbejdsløshed, men jeg troede, ministeren var enig i, at man hellere må have det end unge uden uddan- nelse, uden arbejde.

Tinning (VS):

Blot for at konstatere, at så vidt jeg for- stod undervisningsministeren i hvert fald, drejer regeringens politik sig ikke alene om at foretage nogle nedskæringer, man føler sig tvunget til – af nogle efter vores mening i